

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНІХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ДЕРЖАВНИЙ ВИКОНАВЕЦЬ І МІЛІЦІОНЕРИ — НАЙМАНІ ВОВКУЛАКИ

Наймани вовкулаки — це оцінка поведінки державного виконавця Гордійчука С.М. і міліціонерів Нетішина в справі незаконного виселення з квартири самотньої безробітної, хворої матері та її сина - студента, що на час виселення і сьогодні, у кримінальній справі шахрайства по цій самій квартирі визнані потерпілими. Тричі міліція намагалася закрити цю справу шахрайства в м. Нетішині, але прокурор Гончарук В.В., за скаргою борців за справедливість, і на цей раз скасував сфабриковану постанову слідчого С. Мендруляка. Тут мова піде про іншу подію по цій самій справі.

Для тих, хто не читав попередні публікації ВМ "Державна виконавча служба, міліція, прокуратура і суд з шахраями проти громадського захисника" в газеті ВМ № 9(111) про подію, нагадаю. 08 травня цього року заступник начальника відділу ДВС у м. Нетішин Гордійчук С.М. привів до кв.№6 по прокту Незалежності, 3, де мешкали Вялих Тетяна і її син Вялих Андрій (які є потерпілими від шахрайства з відібрання в них цієї квартири) спочатку трьох працівників міліції з відеокамерою в руках експерт-криміналіста. Прийшли з сокирою вбивати двері і з понятими, котрі всі працівники ЖКО (можливо "випадково") і більшість з них заявили, що вони прихожани Церкви (досить авторитетної в місті, області, Україні, і в світі).

Дії компанії свідчить, що не одна мабуть вдова і сирота від них плакала, коли отак, нагло чинячи незаконня, держслужбовці під прикриттям тих, чи інших прихожан Церкви - представників ЖКО викидали їх з власних, шахрайські відібраних квартир.

Але на цей раз, на заваді стала громадська організація, в особі Войтка А.Г. голови Ради "З'єднання борців "За справедливість", голови редакційної ради загальнодержавної газети "Вісник малозахисних". Став законно на захист, згідно щонайменше 25 статей Конституції України (див. Публікацію: "Державна виконавча служба, міліція, прокуратура і суд з шахраями проти громадського захисника" в газеті ВМ № 9(111)), які надають його законними правами і вимагають діяти, захищаючи законні права, свободи та інтереси інших. Не менше від представника інтересів потерпілих, громадського діяча і журналіста, яким є Анатолій Войтко, мають обов'язок діяти в межах закону й державний службовець з міліцією, але вони нагло чинять незаконня. Наприклад (прокоментую стосовно виселення Закон України "Про виконавче провадження") в ст. 5 написано "Державний виконавець:

- надає сторонам виконавчого провадження та їх представникам (Войтко А.Г. - представник Вялих Тетяни і Вялих Андрія) можливість ознайомитися з матеріалами виконавчого провадження; — але Гордійчук С.М. багато качав лише свої права і дав незаконно команду витягнути Войтка, а ті права і його обов'язки (наведені тут і нижче), котрі стосуються конкретної ситуації, яких вимагав представник потерпілих від шахрайства, — державний виконавець злочинно приховав;

- розглядає заяви сторін та їх клопотання (Войтко заявляв ДВС - Гордійчуку С.М., клопотав багато, голосно під відео зйомкою міліції, в присутності понятих) — але, Гордійчук С.М. заяв і клопотань Войтка - представника сторони не слухав і дав незаконну вказівку міліції витягти представника сторони, щоб не заважав;

- розяснює сторонам їх права і обов'язки — Гордійчук С.М., тут наведених прав і обов'язків, не розяснював;

Далі в цій самій ст.5 йдеться: «Державний виконавець при здійсненні виконавчого провадження має право: входити до приміщень при необхідності примусово відкривати їх в установленому порядку; звертатися до органу, який видав виконавчий документ, за роз'ясненням рішення, порушувати клопотання про зміни порядку і способу виконання, відстрочку та розстрочку виконання рішення». Тобто, нема в нього права діяти, як йому заманеться, а повинен діяти в установленому законом порядку, діючи у даному випадку через суд, бо суд видав виконавчий документ. — Стосовно ж виселення Андрія, державний виконавець взагалі не мав документа, отже не мав права виселити. Бо в ст.19 йдеться, що у виконавчому документі повинні бути зазначені: 3) прізвище, ім'я та по батькові боржника, дата і місце народження боржника... — А у виконавчому документі про це виселення, "боржник" Вялих Андрій — не вписаний взагалі! У таких випадках, згідно статті 26, державний виконавець "відмовляє (тобто не виконує незаконного судового рішення чи виконавчого документа судді) у відкриті виконавчого провадження у разі: 3) наявності інших обставин, передбачених законом, які виключають здійснення виконавчого провадження."

Як бачимо, така обставина — не відповідність документа вимогам ст.19 є, але Гордійчук С.М. не діяв законно, а вчинив незаконну бездіяльність. Бездіяв зловмисне, бо Войтко йому кричав про ці порушення закону, та він й далі чинив незаконня. Держвиконавець, згідно ст.27 "у разі невідповідності виконавчого документа вимогам, передбаченим ст.19 цього Закону, повертає виконавчий документ у 3-денний строк органу, який його видав...". — Гордійчук С.М. не діяв так законно, а вчинив незаконну бездіяльність. Згідно ст.32 "За наявності обставин, що перешкоджають провадженню виконавчих дій, державний виконавець може відкласти виконавчі дії за заявою боржника або з власної ініціативи на строк до 10 днів". Перешкоди були: незаконне провадження, нікчемний виконавчий документ щодо "боржника" Андрія, і нарешті представник Андрія і Тетяни Вялих — Анатолій Войтко, який вказував на це незаконня і вимагав діяти згідно закону, заявляв про нагальну необхідність відкласти виконання рішення суду, бо воно незаконне і виконавчий лист незаконний. — Але державний виконавець, Гордійчук С.М., незаконно наказав міліції відтягнути Войтка від дверей, а ті виконали незаконне розпорядження (як вчена собака команду: "Фас"), хоч Войтко їх попереджав голосно, щоб діяли згідно Конституції України (ст.60), тобто щоб не виконували незаконних розпоряджень, нагадував міліції, що Ви ж не порушувати прийшли громадський порядок, а забезпечити. Але ті не реагували на законні застереження громадського діяча і журналіста, а тягнули, штовхали - поводитися не по-людськи з керівником громадської організації і керівником газети на очах людей, під відеокамерою. Намагалася показати оточенню Войтка, не як того, що законно застерігає від незаконних дій і все робить, щоб його не сталося, а як того, що захищає злочинців, перешкоджає і погрожує стражам порядку. Тре-

ба було докласти чимало зусиль, стримуючись щоб не відповісти по заслузі на їхню силу. Але, Богу дякувати, я втримав себе, лиш їх прохав забрати ту сокиру подалі від мене і не підставляти під моє коліно (коли вже втрюх виштовхували) їхні болучі місця.

Згідно ст.33 "за наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення, або роблять його неможливим, державний виконавець за власною ініціативою або за заявою сторін, самі сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ із заявою про відстрочку або розстрочку виконання..." Який добрий Закон, — чого ж люди такі вовки?

Згідно ст.34 "виконавче провадження підлягає обов'язковому зупиненню у випадках:

4) оспорювання боржником виконавчого документа у судовому порядку, якщо таке допускається законом;

5) прийняття судом до розгляду скарги на дії органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення". — А що робилося під квартирою Андрія? Його ніхто не попередив про виселення, не було у виконавчому документі й мови, щоб його виселити, а його представнику, за те що про це беззаконня заявляв, скрутили міліція руки, порвала туфлі і відволокла.

Згідно статті 35 "Виконавче провадження може бути зупинене у разі: 5) подання скарги на дії державного виконавця або відмову в його відводі". — Про який відвід, про які скарги говорити, коли згребли, викинули представника, вибили двері, поставили свої, і замкнули, й далі без представника робили все, що хотіли, а представника, журналіста, щоб не рипався, поверхом нижче, не пускали на подію два міліціонери. Не пустити на подію виселення журналіста і представника тих, кого виселяють — це кримінальні злочини, але в них називається — охорона громадського порядку. Та цим, "стражам народу", я вже оцінку дав, а от як оцінити дії понятих і свідків — представників Церкви (Юхимчик М.І., Скорикова Н.І., Степанова Л.А.), що там докоряли мені, мовляв, що я віруючий, роблю. Чому вони так сліпі й глухі? Адже, я показував, розказував і криком кричав про все це беззаконня. Дозволю припустити, що обдурили підлі держслужбовці, а жінки не розібралися де правда. Як же тоді, розуміти, що вони підписалися свідками на протоколі складеному начальником СДІМ МВ УМВС майором Калабським С.В. та на постанові заступника начальника міліції підполковника Кішана М.О. про те, що я, Войтко, наче відмовився підписувати ці документи при них, коли ні мене, ні Калабського, ні Кішана вони й в очі не бачили під час складання протоколу? Далекі не кожен безбонжик дозволяє собі таке. Вони ж, кожна знають одну з головних заповідей: "Не свідкуй неправдиво", а самі підписували в Гордійчука в кабінеті ДВС, за його викликом, не бачачи ні міліціантів Калабського та Кішана, ні "порушника" Войтка. Результатом їхніх підписів арешт Войтка на 15 діб.

Саме так, 07 липня 2008 року суддею Нетішинського міського суду Ходоровським Б.В. прийнята постановою про накладення на мене адміністративного стягнення у вигляді арешту строком п'ятнадцять діб. Що судді до того, що я не був ознайомлений зі змістом

протоколу, що мені не було роз'яснено права і обов'язки, передбачені статтею 63 Конституції України і статтею 268 КУпАП, що не були забезпечені мої права подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, а також викласти мотиви моєї відмови від його підписання (якщо б я відмовлявся від цього), що всупереч статті 256 КУпАП у протоколі не зазначено місце його складення. Не встановив його і суд, бо Гордійчук С.М., в кабінеті якого за показами усіх свідків, котрі підписали протокол, відбувався підпис протоколу, відмовився що це було в його кабінеті. Він знає, що це злочин, адже Протоколи у всіх довідниках — процесуальні документи, в яких у письмовій формі фіксується хід і результат процесуальних дій, а дії ж, котрі зафіксовані в протоколі, не в кабінеті у Гордійчука були, а під дверима кв. № 6.

Постановою заступника начальника ДВС м.Нетішина Гордійчука С.М. від 05.05.2008р. міліція залучена для охорони громадського порядку. Розберімося, що воно таке. КУпАП з постановними матеріалами (відповідальний ред. Е.Ф. Демський. - К. Юрінком Інтер, 2001. - 1088 с) поділений на глави, і там, адміністративні правопорушення, що посягають на громадський порядок, відносяться до глави 14. Так ось там, серед зазначених в ній статей законодавства, нема ст. 185, по якій мене засуджено. Натомість там є ст. 173 дрібне хуліганство і т.п., а ст. 185 є в іншій главі - 15, але в ній розміщені адміністративні правопорушення, що посягають на встановлений порядок управління, а постанови державного виконавця про таке не було і нема.

Отже, щоб бути законними, розпорядження працівників міліції повинні були стосуватися лише охорони громадського порядку. Але я громадський порядок не порушував, підтвердження цього найперше є те, що тоді за його порушення до адміністративної відповідальності я не притягався. Не матюгався, не дебоширив, — навпаки, вимагав законності, чинив опір незаконно.

Відповідно до абзацу 1 пункту 17 постанови Пленуму Верховного Суду України від 26 червня 1992 року №8 "Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів", **при розгляді справ про правопорушення, передбачене статтею 185 КУпАП, судді зобов'язані перевіряти правильність складення протоколу про адміністративне правопорушення, наявність пояснень особи, яка притягається до відповідальності, даних, що характеризують цю особу, зокрема, чи притягалася вона раніше до адміністративної відповідальності протягом року. У разі відсутності зазначених даних матеріал підлягає поверненню органу внутрішніх справ для належного оформлення.** Незважаючи на мої неодноразові заяви судді Ходоровському, що протокол про адміністративне правопорушення сфабрикований, суддя завідомо незаконно розглянув цей протокол і прийняв постанову про мій арешт. А мав би порушити кримінальну справу щодо змови державних службовців з наміром незаконно засадити мене, як правопорушника. На ознаки такого злочину я звертав його увагу і вимагав діяти щодо цього законно, але він не реагував.

Згідно статті 376 ЦПК України питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи, у **закінчення на стор. 4**

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА ПРИКРИВАЄ БЕЗЗАКОННЯ

До такого висновку змушена прийти редакція газети "Вісник малозахищених" після отримання відписки з Генеральної прокуратури від 15 травня 2008 року №05/2/1-1589-05 8-05 на запит (в порядку статті 32 Закону України "Про інформацію") від 16 лютого 2008 року №703. За три місяці розгляду (при максимальному терміні, встановленому для цього законом - 45 днів) керівний орган, що найбільш відповідальний за дотримання законності в державі, відписався, так і не відповівши по суті запитуваного. Для переконання у тім, публікуємо запит і відписку.

Генеральному прокурору України Медведьку О. І. ЗАПИТ (в порядку статті 32 Закону України "Про інформацію"). Шановний Олександр Івановичу!

Надсилаємо Вам газету "Вісник малозахищених" за 1-15 листопада 2007 року №21 (99) та просимо ознайомитися із опублікованою у ній статтею "Чи прикриє бездіяльність Славутської міськрайонної прокуратури та прокуратури Хмельницької області Генеральний прокурор України?" для належного реагування.

У цій статті відображена епопея неналежного розгляду заяви громадської організації "З'єднання борців "За справедливість" органами прокуратури в порядку статті 97 КПК України. Усі документи, які стосуються цього пи-

тання, надсилалися Вам з листами від 7 вересня 2007 року №1г та 9 листопада 2007 року №9г.

Останній документ, який ми отримали, це лист з прокуратури Хмельницької області від 10 грудня 2007 року №05-159-96 (копія листа додається), у якому зазначається, що заява організації стосується "незгоди з рішенням Славутського міськрайонного суду від 31.01.2007 року по справі за позовом Гізуна Ю.І. до Волошиної Т.К., Бичкова В.К. про усунення перешкод у користуванні житловим будинком, господарськими будівлями та земельною ділянкою." Далі у листі зазначається: "Згідно вимог ч.1 ст.12 Закону України "Про прокуратуру" прокурор розглядає заяви і скарги про порушення прав громадян та юридичних осіб, крім скарг, розгляд яких віднесено до компетенції суду. У зв'язку з викладеним, у даному випадку має місце цивільно-правовий спір, тому вимоги щодо проведення перевірки в порядку, передбаченому ст.97 КПК України відносно судді Славутського міськрайонного суду Цермолонської А.С. є необґрунтованими". Тобто, чергова бюрократична відписка.

Неодноразово в листах до прокуратури з цього питання ми наголошували на тому, що ми не оскаржуємо до прокуратури рішення суду, бо знаємо закони і порядок, в якому воно оскар-

жується. Ми бачимо протиправність судового рішення, яким були порушені права позивача-інваліда. І намагаємося відновити справедливість. Ми знаємо статті 95 і 97 ЦПК України, які стосуються повноважень прокуратури, і хочемо, щоб прокуратура діяла у суворій відповідності з ними.

Тож, просимо відповісти, чи генеральний прокурор прикриватиме і це беззаконня, які вчиняються в підпорядкованих йому органах прокуратури, чи вживатиме заходів щодо притягнення винних посадових осіб до відповідальності.

Як Ви ставитеся в контексті статті до пропозицій змін до Конституції та законів України, які гарантують їх дієвість, опублікованих в газеті "Вісник малозахищених" за 1-15 лютого 2008 року №3(105) (газета додається)?

Відповідь по суті запитань просимо надсилати за адресою, вказаною на бланку.

Додатки: 1.газети "Вісник малозахищених" за 1-15 листопада 2007 року №21 (99) і за

1-15 лютого 2008 року №3(105);

І відписка. Голові редакційної ради загальнодержавної газети "Вісник малозахищених" Войтку А.Г. ...

Звернення щодо неналежного, на Вашу думку, розгляду органами прокуратури Хмельницької об-

ласті попередніх заяв про притягнення до кримінальної відповідальності судді Славутського міськрайонного суду Цермолонської А.С. розглянуто.

Установлено, що заочним рішенням Славутського міськрайонного суду від 31.01.2007 задоволено позов і зупина Ю.І. до Волошиної (Назарової) Т.К., Бичкова В.К. та зобов'язано останніх усунути перешкоди позивачу у користуванні жилим будинком, господарськими спорудами і земельною ділянкою шляхом знесення самовільно добудованих при житті Келюх Ю.К. до будинку №123/1 по вул. Б. Хмельницького у м. Славуті веранди і хлівів.

Зазначене рішення сторонами не оскаржувалося.

За результатами проведеної за дорученням Генеральної прокуратури України перевірки Славутського міськрайонного прокуратурою 22.04.2008 відмовлено у порушенні кримінальної справи відносно судді Цермолонської А.С., яка розглядала вищевказану справу, за відсутністю події злочину, передбаченого ст. 375 КК України. Оскільки вказане рішення прийнято передчасно, прокуратурою Хмельницької області його скасовано, матеріали повернуто Славутському міськрайонному прокурору для організації додаткової перевірки.

Роз'яснюю, що відповідно до

ст. 93 Конституції України право законодавчої ініціативи належить Президенту України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України. Органи прокуратури таким правом не наділені, а тому розгляд пропозицій щодо змін до Конституції України та законів України не входить до їх компетенції.

Перший заступник начальника Головного управління представництва в суді, захисту інтересів громадян та держави при виконанні судових рішень

В.Салков

Як бачите, не просили ми від генпрокуратури законодавчої ініціативи. Просили висловити ставлення до пропозицій, змін до Конституції України та деяких законів України, спрямованих на удосконалення роботи правоохоронних органів, обговорених громадськістю, яке хочемо знати, щоб довести до читача ВМ, але основою суті запитання є епопея неналежного розгляду заяви громадської організації "З'єднання борців "За справедливість" органами прокуратури в порядку статті 97 КПК України, тому ще раз просимо генпрокуратуру і особисто генерального прокурора пана Медведьку відповісти по суті запитуваного.

Редакція газети "Вісник малозахищених"

До Харківського окружного адміністративного суду

ПОЗИВАЧ:

ВІДПОВІДАЧ: Апеляційний суд Харківської області вул. м. Руднева, 36, м. Харків, 61000, тел.: (0572) 21-91-82 на протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень стосовно незабезпечення доступу до інформації та неправомірну відмову у наданні інформації

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ (зразок)

Викладення обставин та докази, що їх підтверджують

Я є... регіональним партнером проекту «Вдосконалення застосування адміністративної юстиції через захист екологічних прав у суді» по Харківській області. З метою інформаційного забезпечення своєї громадської діяльності 13 лютого 2007 року я звернувся до Апеляційного суду Харківської області з інформаційним запитом, копія якого надається (Додаток 3). Я запитав інформацію щодо перегляду в апеляційному порядку справ за адміністративними позовами, яка міститься у стат-формі 22-А, чи копію розділів 1, 2 цієї форми.

Доказом, що звернення дійсно мною було направлено, є лист Апеляційного суду Харківської області від 19.02.2007 року №1-7/31, в якому зазначено, що мій інформаційний запит було розглянуто (копія листа прикладається - Додаток 4).

Проте інформацію, яку я запитав відповів до статті 32 Закону України «Про інформацію», апеляційний суд Харківської області мені не надав. Що я розцінюю як протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень, який не забезпечив належного доступу до інформації про свою діяльність. Докази щодо надання чи ненадання мені інформації має надати Апеляційний суд Харківської області, оскільки такі докази мають лише у нього.

Замість надання інформації у відповіді Апеляційного суду Харківської області від 19.02.2007 року №1-7/31 відповідач повідомив мене, що не має можливості надати інформацію, оскільки, за його твердженням, звіт за даною формою не складається. Що я розцінюю як неправомірну відмову надати інформацію.

Порушення, що оскаржуються

1. Ненадання мені Апеляційним судом Харківської області інформації, яку я запитав, я вважаю протиправною бездіяльністю на підставі наступних чинних норм матеріального права.

Відповідно до частини першої

А Д М І Н І С Т Р А Т И В Н И Й П О З О В

статті 9 Закону України «Про інформацію» всі громадяни України, юридичні особи і державні органи мають право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення та зберігання відомостей, необхідних їм для реалізації ними своїх прав, свобод і законних інтересів, здійснення завдань і функцій.

Відповідно до частини шостої статті 32 Закону України «Про інформацію» органи законодавчої, виконавчої та судової влади України їх посадові особи зобов'язані надавати інформацію, що стосується їх діяльності, письмово, усно, по телефону чи використовуючи публічні виступи своїх посадових осіб.

Інформація, яку я запитав, потрібна була мені для здійснення громадської діяльності, і я мав право її отримати. Водночас ця інформація безпосередньо стосується діяльності Апеляційного суду Харківської області (судова статистика щодо перегляду адміністративних справ в апеляційному порядку), є звітною щодо діяльності апеляційного суду. Тож відповідач мав обов'язком цю інформацію надати, забезпечити належний доступ до неї.

Тобто відповідач не здійснив те, що мав здійснити відповідно до статей 9, 32 Закону України «Про інформацію», що доводить протиправну бездіяльність відповідача.

2. Лист Апеляційного суду Харківської області від 19.02.2007 року №1-7/31 я вважаю неправомірною відмовою у наданні інформації на підставі таких норм права.

Мій інформаційний запит стосувався даних, які наводяться у розділах 1, 2 форми № 22-А. У листі, в якому відповідач відмовив у наданні інформації, стверджується, що начебто не має можливість надати необхідну інформацію, оскільки звіт за даною формою не складається.

Проте обов'язок апеляційними судами готувати таку інформацію передбачено пунктом 1 наказу Державної судової адміністрації України від 05.06.2006 року за № 55, та пунктами 4.39 - 4.63 «Інструкції щодо заповнення і подання форм звітності про розгляд апеляційними та місцевими (крім господарських) судами судових справ і матеріалів», затвердженою цим наказом. Тобто відповідно до норм матеріального права звіт за даною формою складається. Дану інформацію Апеляційний суд Харківської об-

ласті був зобов'язаний підготувати і оформити у вигляді відповідного документу, що надається до Державної судової адміністрації, це у січні місяці.

Тобто відмова у задоволенні інформаційного запиту не була мотивованою, як того вимагає норма пункту третього частини другої статті 34 Закону України «Про інформацію». А немотивована відмова у задоволенні інформаційного запиту є неправомірною.

3. Неправомірним було й посягання в листі Апеляційного суду Харківської області від 19.02.2007 року №1-7/31 на те, що на сайті Державної судової адміністрації містяться рішення Апеляційного суду Харківської області, з якими я маю можливість ознайомитись. На час подання інформаційного запиту мені взагалі не були потрібні судові рішення, я мав потребу у судовій статистиці щодо узагальнених показників перегляду адміністративних справ саме в Харківській області. На підставі якої я сподіваюсь зробити висновки щодо ефективності адміністративної юстиції для захисту прав людини, включаючи екологічні права. Таку статистику можливо отримати лише в Апеляційному суді Харківської області, де вона є в наявності.

4. Лист Апеляційного суду Харківської області від 19.02.2007 року №1-7/31 складено з порушенням норми частини першої статті 34 Закону України «Про інформацію», оскільки в ньому не зазначено способів оскарження прийнятого відпо-відачем рішення.

Щодо можливості оскарження бездіяльності та неправомірної відмови у наданні інформації Апеляційного суду в судовому порядку

Відповідно до частин третьої статті 29 Закону України «Про інформацію» обмеження права на одержання відкритої інформації забороняється законом.

Відповідно частини першої статті 35 Закону України «Про інформацію» відмову або відстрочку задоволення запиту може бути оскаржено.

Відповідно частини першої статті 48 Закону України «Про інформацію» в разі вчинення державними органами, органами місцевого і регіонального самоврядування та їх посадовими особами, а також політичними партіями, іншими об'єднаннями громадян, засобами масової інформації, державними організаціями, які є юридичними особами, та ок-

ремими громадянами протиправних діянь, передбачених цим Законом, ці дії підлягають оскарженню до органів вищого рівня або до суду.

Відповідно до частини першої статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Згідно частини другої статті 55 Конституції України кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Відповідно до частини другої статті 124 Конституції України юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.

Згідно статті 13 Міжнародної Конвенції про захист прав людини та основних свобод кожної, чий права і свободи, викладені в цій Конвенції, порушуються, має право на ефективний засіб правового захисту у відповідному національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, що діяли як офіційні особи.

Відповідно до частини другої статті 2 КАС України до адміністративних судів можуть бути оскаржені будь-які рішення, дії чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, крім випадків, коли щодо таких рішень, дій чи бездіяльності Конституцією чи законами України встановлено інший порядок судового провадження.

Адміністративний позов стосується неправомірної бездіяльності та відмови у наданні інформації Апеляційним судом Харківської області, як державним органом влади, для предмету спору не існує іншого порядку судового розгляду, тож справа підлягає розгляду в суді як адміністративна в загальному порядку.

Визначення підсудності Відповідно до пункту 1 частини 1 статті 17 КАС України компетенція адміністративних судів поширюється на спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності.

Відповідно до частини 2 статті 19 КАС України адміністративні справи з приводу оскарження правових актів індивідуальної дії, а також дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, які стосуються інтересів конкретної особи, ви-

рішуються адміністративними судами за місцем проживання (перебування, знаходження) позивача.

Місцем мого проживання є Комінтернівський район міста Харкова, доказом чого є відмітка про реєстрацію місця проживання в паспорті, копія якого додається (додаток 5).

Саме я звертався з інформаційним запитом до апеляційного суду Харківської області, і саме моїм інтересам зашкодило неправомірне ненадання інформації. Інші особи, що могли б бути зацікавленими сторонами за цим спором, відсутні. За таких обставин справа щодо оскарження бездіяльності та незаконної відмови у наданні інформації апеляційного суду Харківської області на мій запит підсудна Харківському окружному адміністративному суду.

Позовні вимоги

Враховуючи викладені обставини та у відповідності до статей 6, 55, 124 Конституції України, статті 13 Міжнародної Конвенції про захист прав людини та основних свобод, статей 9, 29, 32, 35, 34, 48 Закону України «Про інформацію», наказу Державної судової адміністрації України від 05.06.2006 року за № 55, керуючись частиною другою статті 2, пунктом 1 частини 1 статті 17, частиною 2 статті 19, частини 3 статті 122 КАС України

Прошу:

1. Прийняти адміністративний позов до розгляду та відкрити провадження по справі.

2. Надіслати мені копію ухвали про відкриття провадження.

3. Визнати протиправною бездіяльністю Апеляційного суду Харківської області стосовно незабезпечення доступу до інформації та неправомірною відмовою у наданні мені інформації за інформаційним запитом.

4. Зобов'язати Апеляційний суд Харківської області надати інформацію за моїм запитом.

5. Стягнути з Апеляційного суду Харківської області судові витрати, понесені мною у зв'язку з подачею адміністративного позову, у розмірі 3 грн. 40 коп.

6. Заявляю клопотання про розгляд справи за моєю відсутності.

Екологія Право Людина 2008р. Міжнародна конференція "захист права на інформацію в Україні" Збірник тез доповідей Львів, 20-21.12. 2007 р.

ВІТРОЕНЕРГЕТИКА ЗАПОРУКА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Стаття присвячена надзвичайно актуальному для нашої держави питанню — впровадження вітрової енергетики. На сучасному етапі розвитку країни відновлювана енергетика — не тільки базис реальної політичної незалежності сьогодні, а й передумова сталого розвитку країни завтра, запорука створення сучасної і сильної постіндустріальної економіки.

Серед головних проблем людства на початку XXI ст. особливе місце посіла енергетика — основа основ світової економіки. За експертними оцінками фахівців ООН, збільшення чисельності населення планети в найближчі 25-30 років до 8,2-8,5 млрд. зумовить значне зростання попиту на енергію. Без залучення альтернативних джерел енергії вирішити енергетичну проблему буде неможливо.

Виробництво електроенергії з енергії вітру стає дедалі актуальнішим для будь-якої країни, що хоче зменшити свою енергозалежність від інших держав. На сьогодні світова вітроенергетика розвивається досить бурхливими темпами. Неймовірно, але факт: вона забезпечує понад 10 мільйонів будинків у 37 країнах світу. Лідерами у використанні енергії вітру є Німеччина, США, Іспанія, Данія, Італія, Нідерланди та Голландія. Данія, наприклад, до 2020 року планує довести частку використання енергії вітру в національному енергобалансі до 50 відсотків, Німеччина — до 30, США — до 25 відсотків.

Основним фактором, який забезпечив стрімкий розвиток відновлюваної енергетики у Західній Європі і США, став так званий зелений тариф на електроенергію. Величина цього тарифу перебуває у діапазоні від 7 євроцентів за 1кВт/год у скандинавських країнах, до 8-9 євроцентів у Німеччині та Іспанії (джерело -1, вкінці). Це дає змогу покривати водночас і поточні витрати, пов'язані безпосередньо з виробництвом електроенергії, і капітальні витрати на будівництво електростанцій. Іншими словами, цей тариф забезпечує окупність вкладених інвестицій, причому прийнятні для інвестора терміни, що й робить цей бізнес привабливим.

Розвивати відновлювані джерела енергії (далі — ВДЕ) на Заході було вирішено після нафтової кризи 1973 року, що наочно продемонструвала загрозливу залежність промислового світу від постачання нафти. Тоді розпочався активний пошук нових

орієнтирів, пошук ресурсів, які не настільки підвладні спекуляціям і політичним іграм. Технології ВДЕ перебували практично на нульовому рівні, і розрахувати потенціал відновлюваної енергетики було надзвичайно важко. Проте ставку було зроблено. Час показав, що аналітики не помилилися. Як зазначає Міжнародне енергетичне агентство, зростання інвестицій у відновлювану енергетику збільшується з кожним роком¹, і становить уже чверть усіх світових інвестицій в енергетичний сектор (2003 року у відновлювану енергетику було інвестовано 22 млрд. доларів США, 2005-го — 30 млрд. доларів, у 2007-му — понад 70 млрд. доларів). Сьогодні у відновлювану енергетику інвестують не лише нафтові гіганти, такі як British Petroleum та Shell, а й компанії, які не мають прямого відношення до енергетичної сфери, наприклад, Toshiba, General Electric, Mitsubishi. Навіть визнаний світовий багатий Білл Гейтс нещодавно вклав майже \$100 млн. доларів в один з напрямів відновлюваної енергетики. А Міністерство енергетики США оголосило, що упродовж наступних років фінансуватиме з федерального бюджету цілу низку біопереробних заводів, передбачивши на це понад \$1,2 млрд. Фактично, це визнання віднов-

люваної енергетики як інвестиційно вигідної і перспективної галузі. І це легко зрозуміти: в останні три роки щорічні темпи зростання виробництва устаткування для вітрової енергетики становлять 15%, тоді як світова економіка в цілому зростає на 4% на рік.

Використання енергії вітру стає дедалі актуальнішим і для України, тоді як робити ставку на нафту і газ, виходячи з довгострокових відносин з країнами-партнерами, Україна просто не має можливості. Орієнтуватися на ядерну енергетику, поки не вирішені питання, пов'язані з безпекою атомних станцій і створення довгострокових сховищ ядерних відходів, також немає сенсу. До того ж, купуючи устаткування для атомних станцій, ми, як і у випадку з нафтою і газом, підтримуємо чужу економіку і ставимо під удар власні позиції. Надлишок електричної енергії, який утворюється в процесі роботи АЕС, також виходить Україні боком: невирішена проблема захоронення ядерних відходів.

Якщо об'єктивно оцінювати ситуацію, то на сьогодні у нашої держави є тільки дві можливості виходу із затяжної енергетичної кризи і побудови власної енергосистеми. Обидві передбачають використання та розвиток національних ресурсів. Це вугільна промисловість і відновлювана енергетика (далі — ВЕ) плюс енергозбереження та підвищення енергоефективності.

З вугіллям не все так просто. Хоча цього ресурсу в країні вистачає, проте він не дуже високої якості. І навіть сучасні вугільні технології дозволяють зняти тільки частину проблем. Тим часом ВЕ, під якою у світі розуміють вітро, гідро, біо, геотермо- і геліоенергетичні галузі, що базуються на відновлюваних ресурсах Землі, може розвиватися на всіх рівнях — від автономного енергозабезпечення окремих господарств до використання в промисловому і загальнонаціональному масштабах.

ВЕ є сьогодні одним зі стрижнів світового енергетичного розвитку саме через те, що це екологічно чиста енергетика, яка дає безпечну енергію і використовує невичерпні ресурси, котрі існують практично по всій території.

Серед пострадянських країн Україна виявилася найбільш підготовленою до освоєння енергії відновлюваних джерел. Саме в нашій країні були сконцентровані основні наукові дослідження колишнього СРСР. Більше того, у виготовленні ліцензійної вітроенергетичної техніки Україна — визнаний лідер. Нічого подібного в пострадянських країнах немає.

За даними Міжгалузевого науково-технічного центру вітроенергетики Національної академії наук України, територія нашої країни має значний вітроенергетичний потенціал. Усього фахівці виокремлюють сім регіонів, де використання вітру є економічно доцільним. До таких регіонів відносяться Карпатський, Приазовський, Донбаський, Західно-кримський, Гірничо-кримський і Керченський, а також зона Харківської і Полтавської областей. Учені довели, що за рахунок використання сили вітру можна одержати електроенергію в обсягах, які дають змогу забезпечити не менш, як 50% загального споживання країни.

В екологічному плані розвивати вітроенергетику Україні доведеться ще й тому, що наша

країна ратифікувала низку міжнародних угод, таких як Конвенція про трансграничне забруднення атмосфери на великій відстані, Протокол про зменшення викиду сірки на 30%, Протокол про обмежені викиди азоту та його трансграничного потоку, а також, Київський протокол про зміну клімату, відповідно до якого в період із 2008 до 2012 року Україні дозволено викидати в атмосферу "парникові" гази на рівні 1990 року. Поки що Україна має резерв за квотами на викиди, але з підйомом економіки він швидко закінчиться. Відомо, що Україна побилла світовий рекорд за обсягами "парникових" газів, які викидаються в атмосферу. У перерахунку на кожну 1000 доларів вартості валового внутрішнього продукту Україна викидає в атмосферу 2,5 тис. тонн "парникових" газів, тоді як Швеція, Швеція, Франція — приблизно 0,1-0,3 тис. тонн.

Зробити ставку на розвиток ВЕ України простіше, оскільки перший етап уже пройдено. У нас, на відміну від інших держав колишнього СРСР, керівництво декларативно стимулює розвиток ВЕ. Першим успіхом вітроенергетики стало прийняття у 1993 році Постанови Кабінету Міністрів України «Про будівництво вітрових електростанцій», якою виділялися кошти на перші ВЕУ та Указ Президента України від 02.03.1996 року під такою самою назвою, що започаткував спеціальний фонд розвитку вітроенергетики. Джерелом фонду стала надбавка до тарифу на електроенергію у розмірі 0,75% обсягу товарної продукції виробництва електроенергії, що давало 70-80 млн. грн. на рік. Був прийнятий Закон України "Про вітроенергетику" (1994 рік), за ним пішла державна Комплексна програма будівництва вітроелектростанцій в Україні в рамках конверсії (-2) військово-промислового комплексу (надалі — ВПК).

Вітроенергетика не випадково стала одним із найважливіших напрямків у конверсії ВПК. У 30-х роках одночасно з розвитком авіації та перших кроків у ракетобудуванні закладалися основи теорії вітроенергетики, які не втратили своєї цінності дотепер. У цій роботі брали участь відомі вчені: професор Г.Сабінін, ракетник Ю.Кондратюк і чимало інших. До 1937 року найбільшою із побудованих вітроелектростанцій була Балаклавська (-3) (розташована на Каранських висотах біля Балаклави в Криму). Потім ці роботи були призупинені й лише наприкінці 80-х років до них повернулися знову, але вже в контексті вимог конверсії. Саме тоді генеральний конструктор КБ "Південне" В. Уткін і головний конструктор твердопаливних ракетних двигунів В.Кукушкін почали шукати напрямки використання ракетної технології в ракетній сфері. Одним із них виявилася вітроенергетика.

Сьогодні у виробництві вітроагрегатів беруть участь 23 заводи колишнього ВПК. У середині 2003 року в Україні з'явилися перші 600-кіловатні вітроагрегати бельгійської фірми "Турбовіндс". Їх також починають виробляти на вітчизняних підприємствах. Таким чином, сьогодні в арсеналі країни вже понад 75 МВт загальної вітрової потужності(-4).

У 2003 році було прийнято Закон України "Про альтернативні джерела енергії"(-5). На-

прикінці минулого року уряду країни було подано остаточний варіант стратегії розвитку ВДЕ в Україні, який базувався на проекті "Енергетичної стратегії України до 2030 року і на подальшу перспективу"(-6).

Насправді Україна має величезний потенціал практично усіх видів відновлюваних джерел енергії. За бажання в найближчі десятиліття можна вирішити питання електро- і тепlopостачання країни тільки за рахунок енергії сонця, вітру, біоенергетичних відходів, тепла землі та гідроенергетичних ресурсів, а також за рахунок упродовження заходів для енергозбереження і енергоефективності.

Для втілення намірів уряду щодо скорочення споживання природного газу вже сьогодні можна було б використовувати швидкоокупне устаткування та технології відновлюваної енергетики для заміщення тієї частини газу, яку ми купуємо у "РосУкрЕнерго"(-7) або у "Газпрому"(-8). Відповідно до підрахунків фахівців Агентства з відновлюваної енергетики, при державній підтримці тільки за рахунок розвитку потенціалу біоенергетики протягом найближчих п'яти-семи років можна замінити 5 млрд. кубометрів газу на рік. Якщо ж розвивати і підтримувати усі види відновлюваної енергетики, то стає реальністю заміна десь 20,8 млрд. кубометрів природного газу щорічно.

Зараз питання лише в наявності політичної волі. Після більш як десятирічного розвитку та за, здавалося б, потужної підтримки держави загальна встановлена потужність ВЕС (вітроелектростанцій) не досягала і 100 МВт. Парк ВЕУ більш як на 95% складається із застарілих установок одиначою потужністю 107,5 кВт. Коефіцієнт використання встановленої потужності надзвичайно низький і не перевищує 7%. Це при тому, що на сучасних ВЕУ цей показник сягає 30% і більше. Комплексну програму будівництва ВЕС, яка була схвалена урядом у 1996 році, не виконано за жодним показником. А для цього потрібно, щоб у Верховній Раді України та Кабінеті Міністрів України цими питаннями займалися спеціальні відомства з проблем сталого розвитку України, причому розглядати ці питання необхідно у комплексі: відновлювана енергетика, екологічна безпека (у тому числі — екологічний аудит), а також розвиток технологій з енергозбереження і енергоефективності.

Якщо діяти цілеспрямовано, причому не тільки на стадії складання програм і планів, то можна швидко досягти переконливих результатів. Це підтверджує досвід Німеччини, яка почала розвиток вітроенергетики не набагато раніше за Україну. Зараз встановлена потужність ВЕС Німеччини, сягає 20 млн. кВт. Щоб відчутно цю різницю, порівняємо її з сумарною потужністю всіх атомних електростанцій України, яка становить 13,8 млн. кВт. На цих потужностях виробляється більше половини усієї електроенергії в нашій країні.

Країни Європейського Союзу планують подолати позначку в 12% у загальному енергоспоживанні за рахунок ВДЕ у 2010 році і 20% — у 2020-му(-9). Очевидно, Україна також має ставити перед собою сміливіші цілі, ніж 10% до 2030 року(-10).

ДЖЕРЕЛА

1.Зазначає Міжнародне

енергетичне агентство.

2.Конверсія була під гаслом «чиста енергія замість гармат».

3.Потужність 100 кВт, вітроколесо з кабіною розміщалося на висоті 25 метрів, загальна вага конструкції досягала 50 тонн.

4.Що відповідає електрозабезпеченню близько 30 тис. квартир.

5.Розроблений Держкомітетом України з енергозбереження на виконання завдань «Програми нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії (1997р.)».

6.За базовим сценарієм стратегії, до 2010 року обсяг інвестицій мав становити 11 млрд. грн., із 2011-го по 2020 рік — 31,1 млрд. і в 2021 — 2030 роках — 40,6 млрд. грн.

7.По 130 дол. за 1000 кубометрів на час написання статті.

8.По 179 дол. за 1000 кубометрів на час написання статті.

9.Це продиктовано не лише необхідністю розвитку цього сектора, а й вимогами Київського протоколу.

10.Провідні фахівці інститутів відновлюваної енергетики і технічної теплофізики НАН України переконані, що ці цифри вкрай занижені, порівняно з тим потенціалом, який має Україна.

Олександра Шепель, студентка Національного авіаційного університету, м. Київ Екологія Право Людина № 6-7 за 2008р.

На цих фото-фактах сліди діяльності Хмельницької АЕС в червні 2008 року в м. Нетішин. Бачимо вигоріло чорнобильським кольором, що нагадує рудий ліс після аварії на ЧАЕС, клапоть куща. Поруч росло вічно зелене дерево, так те все стало рудим, то його й викопали швиденько. На нижньому знімку від нього лиш яму видно

Ще нижче, бачимо сонну, змерзлу серед літа цього року від радіації, перед школою № 1.

І це деревце жило, серед двох дитячих закладів, недовго...

ДЕРЖАВНИЙ ВИКОНАВЕЦЬ І МІЛІЦІОНЕРИ — НАЙМАНІ ВОВКУЛАКИ

закінчення, початок на стор. 4 якої знаходиться майно боржника, при виконанні судових рішень, а також питання про проникнення до житла чи іншого володіння боржника при виконанні судових рішень інших органів (посадових осіб) вирішуються судом за поданням державного виконавця, погодженим з начальником відділу державної виконавчої служби. — Такого подання, чи рішення по ньому, й на мою вимогу ніхто не показав. То чи не мав я права захищати своїх підзахисних від беззаконня? Мене ж, як : представника потерпілих від шахраїв, що за допомогою суду, державної виконавчої служби і міліції виселяли потерпілих від шахрайства; як представника громадської організації, що законно захищає законні інтереси членів ГО ЗБЗС; як журналіста, що має право бути на події і обов'язок перед суспільством донести правду про подію — не допустили міліція!

В судовому засіданні, куди, хоч я йшов сам, мене привели під конвоєм щоб арештувати, 7 липня 2008 року я заявляв клопотання про виклик до суду по цій справі у якості свідка Калабського С.В., яким був сфабрикований протокол про адміністративне порушення, та заступника начальника Нетішинського МВ УМВС України Кішана М.О., який виніс 08 травня 2008 року незаконну (не передбачену законом - КУпАП ст.294) постанову за справою про адміністративне порушення. Крім цього, я заявив клопотання про витребування з Нетішинського МВ УМВС України відеозапису події виселення Вялих, на якому працівниками міліції були зафіксовані мої дії. Я хотів, щоб суд побачив у чому

саме виявилася моя "непоко́ра" міліції. На обох слуханнях я заявляв, що не готовий до ефективного захисту, що виникли нові запитання до раніше допитаних... Проте, суд не вмотивовано відмовив мені у задоволенні цих і інших клопотань і не аргументував чому.

Суддя незаконно провів судові засідання 7 липня 2008 року о 15 годині, бо повістка по цій справі №3-2681/08 вручена мені на 8 липня 2008 року на 16 годину. З цього ж, незаконним був привід мене до суду на 7 число.

Суддя незаконно провів допити свідків в судових засіданнях 7 липня 2008 року, бо не дав їм підписатися про відповідальність за неправдиві покази, хоч я на цьому наполягав. Так саме 27 червня 2008 року суддя не хотів щоб свідки підписалися про відповідальність за неправдиві свідчення, а лише при неодноразовим моїм наполяганні він дав вказівку секретарю дати свідкам підписати попередження (все зафіксоване технічним записом судових засідань).

Я вимагав долучити до справи і оголосити публікацію із загальнодержавної газети "Вісник малозахищених": "Державна виконавча служба, міліція, прокуратура і суд з шахраями проти громадського захисника", в якій перераховані закони, на підставі яких я діяв, законно, захищаючи Вялих Т. М. і Вялих А. О. від протиправних посягань "правоохоронців", хотів сам оголосити, щоб пояснити суду чому я так діяв, та суддя незаконно заборонив мені таке пояснення. Так саме і під час виселення, і на судах, де постійно головує Ходоровський Б.В., хоч давав йому відвід не раз, я заявляв про те, що шахрайство і виселення з квартири здійснюється на підставі нікчемного до-

говору, щодо якого не треба рішення суду, щоб ним не керуватися, називав очевидні ознаки нікчемності, та цей суддя не слухає законні вимоги.

В порушення ст. 280 КУпАП, суддя не з'ясував чи було вчинено адміністративне правопорушення, неповно з'ясував обставини справи, що мають значення для правильного вирішення справи (не допитав в якості свідків Калабського С.В., яким був сфабрикований протокол про адміністративне порушення, та заступника начальника Нетішинського МВ УМВС України Кішана М.О., який виніс 08 травня 2008 року незаконну постанову (а якщо законну, то суддя не вправі вносити другу - ст.294), не витребував і не подивився відеозапис події виселення, який є прямим і основним доказом по справі і мав бути досліджений в судовому засіданні як підтвердження того, що я вчиняв чи не вчиняв правопорушення, передбачене статтею 185 КУпАП).

Згідно частини 2 статті 29 Конституції України ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом. — Постанова ж судді про мій арешт є невмотивованою, а тому Конституція не дає право мене арештувати. Відповідно до ч.2 ст.19 Конституції органи державної влади..., їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Обов'язковою умовою судочинства є додержання норм процесуального права, які регламентують певні судові процедури, що гарантують реалізацію права на судовий захист та забезпечують досягнення цілей судочинства та законності судової

діяльності. — Але за якою постановою я й сьогодні ще арештований?!

Нагла нахабність у беззаконні, яке чинять вказані тут посадовці - держслужбовці, говорять про те, що ними керує високопоставлена особа, за спиною якої вони розраховують прикрити своє беззаконня.

О 16 годині 55 хвилин 7.07.08р. в офіс громадської організації «З'єднання борців «За справедливість» та редакції загальнодержавної газети «Вісник малозахищених» прийшло чотири співробітники міліції на чолі із заступником начальника Нетішинського МВ УМВС України в Хмельницькій області Кішаном О.М., з наміром забрати Войтка А.Г. Войтко заявив їм, що Постанова судді незаконна і що вони повинні керуватися Костинтучією України ст. 60 не виконувати незаконних розпоряджень, і вимагав адвоката. — На це не реагували. Навпаки, заступник начальника міського відділу міліції Кішан О.М. дав команду брати і не слухати. Тоді, Анатолій Войтко, озброєний КУ ст.60 ("Ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази") та ст. 19 ("...ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством"), попередив, що першому, хто зачепить, проб'є кулаком голову. Лише після цього міліція відступила. (Уявімо, що перед вовкулаками в мундирах німечна людина, щоб вони з нею зробили і скільки раз так роблять?). Заступник начальника відділу міліції побіг кудись, через 15-20 хвилин прибіг і заявив, що прийдуть взавтра о 9 годині забирати арештовувати. Цікаво до кого бігав, кому служить?

Явне переслідування! Адже двічі карають: одну постанову виніс по протоколу Заступник начальника міліції і другу по

тім самим протоколу суддя. (Цікаво, як на це подивляться прокурор, рада суддів, з огляду на заборону КУ ст.61 двічі притягувати до відповідальності за один проступок?). Причина переслідування Войтка в тім, що діючі законно в рамках проекту профінансованого ОБСЄ, здійснював захист, як представник потерпілих від шахрайства виселення з квартири, громадян членів ГО ЗБЗС одинокої матері та її сина - студента. Про причину, чому суддя Ходоровський так яро захищає вірогідних шахраїв, можна здогадатися. Чому державний виконавець і міліція слухняні свавільному судді? — Очевидно зобов'язанні йому, а ще тому, що ми не дожили до того, щоб наш службовець, як почує, що його колега чи керівник діє незаконно, то розвернувся б та й вхопив на гарячому: протокол склав, затримав до вяснення, чи арештував при очевиднім злочині... Але щоб так було, то треба щось робити.

Ось, щоб Бог таким правоохоронцям і їхнім посіпакам віддав за те, що вони спільно з державним виконавцем Гордійчуком С.М., і начальником ДІМ Калабським С.В., і заступником начальника Нетішинського МВ УМВС Кішаном О.М. та суддею Нетішинського міського суду Ходоровським Б.В. і брехливими свідками сфабрикували оцих 15 діб звернуся до суду, бо Бог сказав "поверну Вам суд і ради, як колись було".

Прощає Бог милостиво тих, хто каються ширю, але ці, усі, навряд чи покаються. Та Бог розсудить справедливо, а я йому в цьому допоможу.

Представник Андрія та Тетяни Вялих, голова Ради З'єднання борців "За справедливість", голова редакційної ради загальнодержавної газети "Вісник малозахищених" Анатолій Войтко

С К А З А Н Н Я М У Д Р И Х

(витяги з Біблії)

Матвія. ... відійди, сатано! Бо ж написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому! (гл. 4, вірш 10 - далі буде так: 4:10). Отож, будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний! (5 :48). Не судіть, щоб вас не судили (судіть, щоб і вас судили - ред.), бо яким судом судити будете, осудять вас.... Не давайте святого псам, і не розспіайте перел своїх перед свиньми ... (7: 1, 6). Хто душу свою зберігає, той погубить її, хто ж за Мене погубить душу свою, той знайде її (10:39). ... за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь...(12:36)

Римлян. ...а сварливим та тим, хто противиться правді, але кориться неправді лютість та гнів (2:8)... ви й раби того, кого слухаетесь... (6:16-22).

1 Коринтян. Духовна ж людина судить усе, а її судити не може ніхто... Бо ми маємо розум Христов (2:15-16). Чи не знаєте ви, що ви Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває? Як хто нівечить Божого храму, того знівечить Бог, бо храм Божий святий, а той то ви! Чи ви не судите своїх? ... Тож вилучіть лукавого з-поміж себе самих! (5:8-

13). Хіба ви не знаєте, що святі світ судитимуть? Коли ж будете ви світ судити, то чи ж ви негідні судити незначні справи? Хіба ви не знаєте, що ми будемо судити алголів, а не тільки життєве, то ставите (суддями) тих, хто нічого не значить у Церкві. Я на сором вам говорю. Чи ж між вами немає ні одного мудрого...? (6:2-5).

2 Коринтян. ... служіння осуду слава... (3:9). ... змінюємося в той же образ, від слави на славу, як від Духа Господнього (3:7-18). Кожна справа хай станеться вироком двох чи трьох свідків (13:4). До чужого ярма не впрягайтесь з невірними ... Бо ви храм Бога Живого... (6:14-16).

Галатів. Але якби й ми або Ангел із неба зачав благовістити вам не те, що ми вам благовістили, нехай буде проклятий. ... чи я в людей шукаю признання чи в Бога? (1:8-9). І живу вже не я, а Христос проживає в мені (2:20). ... **ЧИ Ж Я СТАВ ДЛЯ ВАС ВОРОГАМ, ПРАВДУ ГОВОРЯЧИ ВАМ?** (4:16).

2 Тимофія протиставляється правді, люди зіпсутого розуму, неуки щодо віри(3:7-8).

Якова. ... підкоріться Бо-

гові та спротивляйтесь дияволу, - то й утече він... (4:7-8).

1 Петра. ... Послухом правді очистьте душі свої ... (1:15-16,22). ... бо така Божа воля, щоб добродічці гамували неучтво нерозумних людей, - як вільні, а не як ті, що мають волю на прикриття лихого (2:17).

Об'явлення. ... диявол переможений не лише кровю Агнця, а й словом засвідчення, тих, хто не полюбив свого життя аж до смерті (12:11).

Михея. ... чого пожадає від тебе Господь, нічого, а тільки чинити правосуддя... (6:8).

Єзекіля. ... народ Мій будуть твої навчати між святими та звичайними, і зроблять їх знаючими між нечистим та чистим. А в суперечці вони стануть, щоб судити, правосуддям моїм розсудять її... (44:23-24).

Єремії. ... живий Господь правдою й правом та справедливістю (4:2). ... чи нема такого, що чинить правом, що правди шукає, - то Я їм пробачу! (5:1-2)... чинить правосуддя та правду, і рятуйте грабованого від руки гнобителя (22:3).

Ісаї. Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, ка-

райте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтеся! ... І верну твоїх суддів, як перше було, і твоїх радників, як на початку (1:17,26). Подай раду, зроби присуд ... стань їм захистом перед грабіжником, бо не стало насильника, скінчився грабунок, загинув топчак із землі... І буде утверджений милістю трон, і сяде на ньому у правді в наметі Давида суддя, що дбати-ме за правосуддя, та в справедливості вправний (16:3-5).

Приповістей Соломонових. Страх Господній лихе ненавидіти... (8:13) ... радість праведному правосуддю чинити (21:15). Як ненависть прикрита оманю, її зло викривається в зборі (26:26). ... люди лихі правосуддя не розуміють, а шукачі Господа все розуміють (28:5).

Псалми.... лихе замишляє безбожний на праведного, і скрегоче на нього своїми зубами, та Господь посміється із нього... бережи неповинного (37:12-13,37). Блаженний, хто дбає про вбогого, в день не-

Передплатний індекс (08697), Каталог по Україні, виходить газета двічі на місяць
Ціна — на місяць (два номери) — 1 грн. 40 коп.;
на 3 місяці — 4 грн. 20 коп.

"Вісник малозахищених"

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО "З'єднання борців "За справедливість".

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради
Анатолій ВОЙТКО

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на "Вісник малозахищених" обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій, як добитися правди, створити себе добрим і світ справедливим

Виявляйте зло, боріться з ним, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Ааdаnа dаdаeо3:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: bzs@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru

веб-сайт, <http://zbzs.at.ua>

р/р 26004301071 ВАТ держ. ошад. Банк, м.Славута МФО 375155, Код ЄДРПОУ 22764531

Газета друкується у Шепетівській міжрайонній друкарні Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 3000 Зам. №